

Finn és magyar vendégekkel

Drámapedagógia óvónőknek, tanítónőknek

A finnországi Maire Saure és Taisto Oksanen tapasztalataikat osztották meg az aradiakkal

Hétfőn délután az aradi pedagógusok egy részének a finnországi Maire Saure, az Európai Drámatársaság elnöke, Taisto Oksanen színész, a magyarországi Fabulya Éva drámapedagógia-tanár, valamint a kovásznai Korodi Hajnal rendhagyó kurzust tartott. A foglalkozást eredetileg a megyei tanfelügyelőség konferenciatermébe tervezték, de annyian gyűltek össze, hogy nem volt elég férőhely. Az egész társaság átvonult a Dimitrie Tichindeal Gimnázium dísztermébe, ahol Matekovits Mária köszöntötte az egybegyűlteket és bemutatta a vendégeket. Bemelegítőnek néhány ismertető játékot használt.

Mivel azonban a dráma lényege nem a beszéd, hanem a cselekvés, tovább vonultak egy üres terembe, ahol kezdetét vehette a tevékenység. A peda-

gógusok néhány perc alatt gyermekekké váltak, s élvezettel adták át magukat a foglalkozásvezetők által diktált játékoknak. Sokszor rájuk kellett szólni, hogy szórakozzanak csendesebben.

A két finnországi vendég fokozatosan tette próbára az aradi – román és magyar – pedagógusokat: először az érzékszerveké, ezután a pantomímé, majd pedig az ősi, artikulálatlan hangoké volt a főszerep.

A hazaiak mindenhol igyekeztek megtalálni a legalkalmasabb technikát, megtanulni mindent, amit lehet, hogy ismereteiket alkalomadtán továbbadhassák tanítványaiknak. A háromórás foglalkozás alatt senki sem türelmetlenkedett.

N. B.

Húsvéti szokások. A lelkes drámapedagógusként is ismert Matekovits Mária (négykézláb) az áldozati báránnyól szóló jelenetben ikertestvérével, Korodi Hajnallal. Fotó Gyoroki

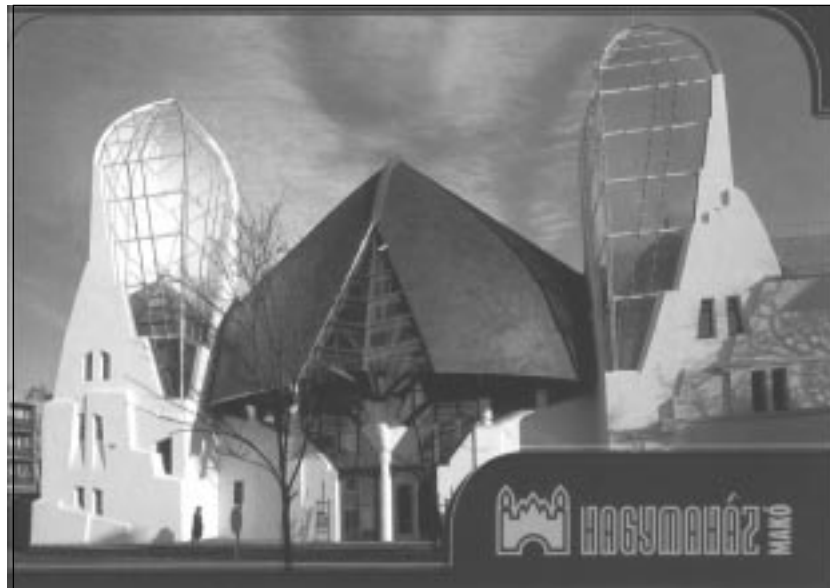
A Kölcsey Színpad külföldön

Makón a Hagymaházban játszottunk

nek a paprika. Ezért aztán az új Makovecz-remekmű az ismert mezőgazdasági termék nevét kapta – de formáját is, persze más formai összetevők társaságában. A tervező így nyilatkozik: „A néhai hagymások megújult Hagymaháza megidézi a református templom tornyait, a büszke és rátartó makói magyar polgár igényeit, és újra kinyitja az európai szellemi élet kapuját.”

A belső térkiképzés még káprázatosabb. A mennyezet – persze erdőilátú gerendából – az eget jelképezi. És valóban, úgy is borul a nézőtér fölé. A színpad pedig minden, amit a mai modern technika és elektronika el tud érni. Monitorizált vezénylés, irányított világítás, tökéletes hangberendezés és hatalmas tér, amit úgy formálhatunk, ahogy óhajtunk. Díszelek nélkül mentünk, de ebből-abból, ami egy jó színháznál mindig akad, ki tudtuk alakítani nemcsak Zilia Duca otthonát, de Mátyás kastélyának termét éppúgy, mint a börtönt sugalmazó előteret. A gyerekek pedig remekül alkalmazkodtak a körülményekhez, nem jöttek zavarba a pazar, sokszínű reflektorfényben s a szöveg-tudás birtokában átéléssel és otthonosan játszottak. Ez például az egyik megkülönböztető motívum a diákszínház és a hagyományosan amatőr előadás között. A diákhöz koránál fogva közel áll a játék, ő éli és

nem megjátssza magát. Nem tudom, kit dicsérjek meg, mert szép csapatjáték volt. Mindenki átélte a környezet csodálatos hatását és úgy játszott, hogy a sok vastaps, kihívás ne legyen hiába. Nem érződött a termálfürdő andalító hatása, mindenki friss, rugalmas, figyelmes volt. Persze a végén kiütközött a fáradtság, de a figyelmes vendéglátók szendvicshalmi, üdítői, sőt a ráadás, egy kis pohárnyi fröccs eltüntette az izgalmat, a fáradtságot. A kitűnő szálláshelyen még sokáig

A Hagymaház, Makovecz Imre fába, üvegbe, és betonba öntött, faragott álma

Tavaszi szalon a Fórum teremben

Legpozitívabb jellemvonása a megújulás

Amikor tegnap délelőtt ismét végigjártam az Aradi Ion Andreescu Képzőművészeti Kör hagyományos Fórum termi tavaszi szalonját, hogy hosszabbban elidőzhessenek egy-egy, a hétfői megnyitón feltűnt, különösen jól sikerült olajfestmény, akvarell vagy linometszet előtt, eszembe jutott a felejtethetetlen Alaszú Pál. Mennyire örülne, ha látná, hogy a kör tagjai – akikért annyit harcolt, akiknek oly sokat segített s akiknek a kiállításairól szinte sohasem hiányzott – nem tették le az ecsetet, dolgoznak, sőt, egyre jobban dolgoznak, képesek újra és újra megújulni tematikában, szinttechnikában, kifejezőmódban egyaránt.

A kör tagjainak ezt a megújulási képességét emelte ki a tárlat gazdag, változatos anyagát bemutató Dan Lázárescu műkritikus is, aki szerint ez a Tavaszi szalon 2000 legpozitívabb jellemvonása, amely hozzájárult az elismerésre méltó egységes művészi színvonal kialakításához.

A kör 25 tagjának munkáiból igényes gonddal összeválogatott képeket nézegetve szívem szerint valamennyi kiállító nevét felsorolnám. Docmanov Gheorghe ezúttal is a képek és a színek erejével, Klug Ferenc kifinomult technikájával hat. Brittrich Erzsébet meghatározhatatlan műfajú grafikai a képzet és a realizmus határán lebegő varázslatos hangulatú kompozíciók. Docmanov Constanta sejtelmes virágcsendéletei és Aradi Claudia finom vonalú linometszetei meleg szépséget árasztanak. Szép Zoltán három akvarellje spontaneitásával ragadja meg a szemlélőt: a műépítész ezúttal a hát-

terbe szorította a festőművész. Gál Zoltán, Isac Doina-Delia, Csillag Attila, Lauko Katalin, Siska Szabó Hajnalka, Tóth Anna, dr. Oarșă Zeno és

Gál Zoltán: Tájkép

a többiek értékes, szép képekkel örvendeztették meg a tárlatlátogatókat.

Érdeemes megnézni: túlzás nélkül elmondható, hogy a tavaszi szalon művészi élménnyel ajándékozza meg a látogatókat. Befejezésül pedig szólnom kell arról, hogy ígéretesen gazdag a kör nyári programja, amely egyáltalán nem vakációs program. Egymást váltják az egyéni kiállítások. Május 3-án Szabó Mónika, július elején Tóth Anna, augusztus végén a tehetséges Lauko Katalin lép egyéni tárlattal a nagyközönség elé. Várjuk bemutatkozásukat.

(BÁLAJ)

Táncdalálkozó Pécskán

Májusban ünnepli fennállásának 20. évfordulóját a pécskai Búzavirág néptánc együttes. Ez alkalomból május 7-14-e között ünnepi rendezvénysorozatot terveznek táncmulattal, határon túli fellépéssel és fórummal egybekötve.

A május 14-ei ünnepi műsorra a rendezők várják az Arad megyében működő néptánc együttesek jelentkezését.

Részvételi szándékukat jelezhetik április 12-ig Khell Leventénél a 273-480-as, Matekovits Máriánál délelőtt az 1-es Iskolában a 280-916-os, illetve este a 280-438-as telefonszámokon, esetleg személyes megkeresés alapján.

gével. Justh Gyula és Erdei Ferenc, Móra Ferenc, Juhász Gyula és József Attila arcképei is csak mindez gazdagították s ehhez a glazúr az idegenvezetőnek is remekül bevált múzeumigazgató komoly-humoros magyarázata volt. Aztán átvonultunk az Espersit házba, ahol makói diákoskodása alatt József Attila lakott. Láttuk a híres díványt, ami számtalan életrajzi könyvben kapott már helyet, a híres bőrgarnitúrát, amiben Juhász Gyula és Móra Ferenc is el-elüldögélt a művészetet kedvelő ügyvéd házában. És láttuk az első József Attila-kötetet, a Szépség koldusa első példányát az ifjú költő ajánló soraival, és a verseket ihlető Gebe Márta és Espersit Caca fényképeit. Valóban bájos műszak voltak, majdnem olyan szépek, mint a hozzájuk írott versek. Az udvarban, egy sarokban a megfáradt, kalapos József Attila mellszobra áll. Valahogy más kíváncsított oda, a lobogó hajú, villogó szemű, töretlen hitű Attila. Talán egyszer majd ő is oda kerül.

Aztán jöttek a köszönet és a búcsú pillanatai, egy meghívás megismétlése. Az iskolabusz duruzsolása, zümmögése mellett volt, aki el is bóbiskolt, mások énekeltek vagy arról beszéltek, hogy milyen kedves volt hozzánk mindenki. Ezúttal köszönöm én is elsősorban dr. Halmágyi Pálnak s mellette mindenkinek, aki segített, személy szerint a három fiatal színházi műszaki-nak, akik vállvetve tettek meg mindent, hogy a jó játék még jobbnak tűnhessen. És köszönjük a háromszínnyomású külön plakátot, ami fellépésünk méltó hírhangja volt.

PÁVAI GYULA